

buje k své jsoucnosti zápisu do obchodního rejstříku (čl. 85 obch. zák.). Prvým soudem bylo zjištěno a odvolací soud převzal zjištění, že do veřejné obchodní společnosti pod firmou J. H. a E. Sch., továrna gumového zboží »F. . . .«, za souhlasu obou veřejných společníků J. H. a E. Sch. vstoupil dne 13. února 1934 další veřejný společník Dr. A. L., že poté 14. února 1934 vystoupil ze společnosti E. Sch., že jak žalobce, tak i H. věděli, že Sch. není od té doby společníkem. Po jeho vystoupení zůstali tedy společníky jediné H. a Dr. L. a jen ti byli oprávněni firmu zastupovati a znamenati kolektivně. Vztah uvedených změn, třebaže nebyly ještě do obchodního rejstříku zapsány, byl stranám rozepře znám nehledíc ani na to, že žalobce dokonce žalovanou podáním z 2. ledna 1936 na tento stav upozornil, tedy ještě před uplynutím lhůty stanovené k předložení procesní plné moci. Bylo proto povinností žalované, aby předložila řádnou plnou moc, podepsanou skutečnými společníky H. a Dr. L., po případě měla si vymoci prozatímní opatření stran toho společníka, který by odpíral podpis na ní. Prozatímní opatření, týkající se E. Sch.-a, bylo tu bez významu, poněvadž ten nebyl již společníkem. Pro žalobce jako třetí osobu nemůže tu míti význam domněnka podle čl. 25 a 87, odst. 1 a 2, obch. zák., poněvadž jemu byl skutečný stav v složení společnosti znám, pro něj platí skutečný stav co do zastupování a znamenání firmy. Žalobce mohl žalovati firmu v původním znění, poněvadž ta ještě nezanikla, nýbrž byla pouze změněna, a pro trvání právních poměrů není rozhodující, že nastalé změny nebyly ještě do rejstříku zapsány, stačí, že stranám rozepře byly známy. Nelze také přehlédnouti, že žalovaná již z obsahu žaloby musila poznati, že jest žalováno z právního poměru vzlešlého dne 15. února 1934, tedy z doby, kdy Sch. nebyl již jejím společníkem, a dále že veřejný společník H. se účastnil ujednání obsažených v protokole ze dne 14. února 1934 a znal rozsah ručení Sch.-ova za obchodní dluhy, do dne jeho vystoupení vzniklé. To mělo býti tím spíše pobídkou pro žalovanou, aby si opatřila řádnou plnou moc skutečných veřejných společníků, neučinila-li tak, musí násti důsledky toho. Napadené usnesení není proto ve shodě se zákonem.

Čís. 16092.

Za nezdatného ve smyslu § 1315 obč. zák. jest pokládati buď toho, kdo projevuje trvalý nedostatek odborné (technické) způsobilosti k určité mu svěřené práci po případě nedostatek opravdové vůle vynaložiti schopnosti k řádnému obstarání věci, náležitě svědomitosti, stavu věci vyhovující dbalosti a pozornosti, anebo toho, kdo projeví — třeba jen v jediném případě — takový stupeň hrubého pochybení, jenž svědčí o vědomé nedbalosti, bezstarostnosti a lehkomyšlnosti, ač se u něho předpokládá zvýšená bedlivost a opatrnost. Otázku, zda takový ojedinělý případ provinění má původ v nezdatnosti či v jiných skutečnostech, jest posouditi podle povahy jednotlivého případu.

Žalobkyně se na žalované domáhá náhrady škody utrpěné tím, že na ni spadlo a zranilo ji prkno, které zaměstnankyni žalované při uzavírání výkladní skříně vypadlo z rukou. Soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Jde pouze o to, zda jest zaměstnankyni žalované Martu M. pokládati za osobu nezdatnou ve smyslu § 1315 obč. zák. Zákon sám nestanoví pojem nezdatnosti a jest tudíž příkládati výrazu tomu význam, jaký se mu dává v obecné mluvě. V ní se označuje za nezdatného buď ten, kdo projevuje trvalý nedostatek vlastností, jež se obyčejně vyžadují na osobě zjednané k obstarání cizích záležitostí, t. j. nedostatek odborné (technické) způsobilosti k určité jemu svěřené práci, po případě nedostatek opravdové vůle vynaložiti schopnosti k řádnému opatření věci, náležitě svědomitosti a stavu věci vyhovující dbalosti a pozornosti, anebo ten, kdo projeví — třeba jen v jediném případě — takový stupeň hrubého pochybení, jež svědčí o vědomé nedbalosti, bezstarostnosti a lehkomyšlnosti, ač se u něho předpokládá zvýšená bedlivost a opatrnost, takže již z ojedinělého případu lze usuzovati na nedostatek vlastností, jež jsou zahrnuty v pojmu zdatnosti. Z toho plyne, že není vždy nezdatný ten, kdo v jediném případě z pouhého nedopatření nebo z pouhé nevědomé neopatrnosti a nepozornosti přivodí někomu jinému škodu při obstarávání věci, kterou byl pověřen vykonati. Zda takový ojedinělý případ provinění svědčí o nezdatnosti, či zda má svůj původ v jiných skutečnostech, nesouvisících se zdatností zaměstnancovou, jest posouditi podle povahy jednotlivého případu. V souzené věci bylo zjištěno, že Marta M., zaměstnaná u žalované 2½ roku, zpočátku jako učednice a později jako provadačka, zavírala po celou dobu bez závady výkladní skříně buď sama anebo ještě s jednou pomocnicí, aniž při tom kdy došlo k nehodě, a že onoho večera, kdy byla žalobkyně zraněna, vypadlo jmenované zaměstnankyni z ruky prkno, které chtěla zasaditi do závěsu, a spadlo na žalobkyni poblíže stojící. Posuzuje-li se vyličený zjištěný děj s výše vyloženého právního hlediska, nemá dovolací soud zato, že si prodavačka Marta M. počínala tak, aby jí bylo lze pokládati za nezdatnou, neboť nelze mluvit o tom, že by se při zavírání výkladní skříně po případě při zdvihání prkna hrubě provinila a žalobkyni tak způsobila zranění. Neždařil-li se však žalobkyni důkaz o nezdatnosti Marty M., nepochybil odvolací soud, když zamítl žalobu na náhradu škody vyvolané z nezdatnosti řečené zaměstnankyně.

Čís. 16093.

Jestliže pojistník, který na území, patřícím nyní k Československé republice, sjednal před 28. říjnem 1918 pojistnou smlouvu a stal se poté příslušníkem československým, platil po zavedení československé měny (měnové rozluce) nadále pojistné prémie v měně platící v Rakouské re-